

بحران کنگو و نقش بلژیک در دامن زدن به آن

۱۳ تیر ۱۴۰۱ ساعت ۱۳:۳۶

کنگوی بلژیک در ماه ژوئن ۱۹۶۰ شتابان به استقلال رسید. اما استعمارگر پیشین - بلژیک - که در کنگو پایگاه‌های اقتصادی برای خود نگه داشته بود، در همان سال به بهانه پشتیبانی از اروپاییان مقیم کنگو دسته‌جات نظامی به آنجا گسیل داشت.

گرچه قرن بیستم را قرن استقلال مستعمرات و ضعف برخی از کشورهای استعمارگر دانسته‌اند؛ اما در همین قرن هم بسیاری از استعمارگران همچنان اصرار به حفظ مستعمرات خود به بدترین شکل ممکن داشتند. در مواردی، استعمارگران با ایجاد فتنه در مستعمرات، منجر به جنگ و تعارضات داخلی در این کشورها می‌شدند. کنگو را می‌توان مصداقی از موضوع دانست.

«کنگوی بلژیک در ماه ژوئن ۱۹۶۰ شتابان به استقلال رسید. اما استعمارگر پیشین - بلژیک - که در کنگو پایگاه‌های اقتصادی برای خود نگه داشته بود، در همان سال به بهانه پشتیبانی از اروپاییان مقیم کنگو دسته‌جات نظامی به آنجا گسیل داشت. از سوی دیگر بلژیک از یک سوداگر اهل کنگو - موسی چومبه - پشتیبانی می‌کرد که خواستار جدایی بخش جنوبی و پرثروت کنگو - کاتانگا - بود. مشکل دیگری که بر این آشفتگی افزود ستیزی بود که بین رئیس‌جمهوری کنگو - کاساوبو - که دولت‌های اروپای غربی پشتیبانش بودند و نخست‌وزیر او - لومومبا - که پشتیبانش اتحاد جماهیر شوروی بود، در گرفت. لومومبا رؤیای یکپارچه کردن سرزمین کنگو را در سر داشت که در آن نیروهای عشایر رو به هم ستیزی داشتند. در ماه اوت ۱۹۶۰ شورای امنیت سازمان ملل به فرستادن یک «نیروی میانگیر» به کنگو رأی داد. در سپتامبر ۱۹۶۰ کودتای نظامی «موبوتو» روی داد و ارتش فرمانروا شد. در ماه فوریه ۱۹۶۱ لومومبا را کشتند و هم ستیزی سران کاهش یافت. در نوامبر ۱۹۶۵ «موبوتو» با یک کودتای نظامی دیگر دولت را برانداخت و خود را رئیس‌جمهور نامید. در اکتبر ۱۹۷۱ «جمهوری دموکراتیک کنگو» را «جمهوری دموکراتیک زئیر» نام گذاری کردند.»

منبع: مهران توکلی، استعمار، استعمارگری، استعمارزدایی، جهان سوم، تهران، نشر نی، ۱۳۸۵، صص ۱۲۱-۱۲۰

آدرس مطلب :

<https://www.cafetari.kh.com/news/48797/بحران-کنگو-نقش-بلژیک-در-دامن-زندن>